

disse Love i en bedre Skikkelse, end de nu have, og i en langt bedre Skikkelse end den, hvori noget af de tidligere Forslag har foreligget. Jeg vil altsaa stemme for alle Lovene, og jeg vil haabe, at disse Loves Vedtagelse maa blive en Støtte for vort parlamentariske Ministerium.

Ousen: Forinden disse Lovforslag forlade Rigsdagen for ikke mere at vende tilbage hertil, men for derimod at blive virkelige Love, som Befolkningen har at rette sig efter, kunde jeg have Lyst til ogsaa at sige et Par Ord om dem i al Almindelighed. Disse Par Ord ville, det kan jeg sige straks, nærmest blive i Tilslutning til, hvad der er udtalt fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen), der jo i dette Tilfælde maa betragtes som Flertallets Ordfører her i Salen.

Jeg skal begynde med at udtale netop det modsatte af, hvad det ærede Medlem, der nu satte sig (Alfred Christensen) udtalte. Han udtalte sin Utilfredshed med, at vi gik over fra de bestaaende gamle Skatter til Ejendomsskylden. Han betragtede det som et Misgreb fra Højres Side, at Forslaget om Ejendomsskyld var kommet frem, og han betragtede det som en Svaghed fra Venstres Side, at man var gaaet ind derpaa og havde bibeholdt det. Jeg betragter det som en glædelig Ting, at vi afskrive alle de gamle Hartkornsskatter og Bygningsafgifter og gaa over til den ny Skat, Ejendomsskylden, fordi den vil falde mere rimeligt, langt bedre efter Ejendommenes Værdi paa Land og i By, end de Skatter have gjort, som vi nu forlade. Naar jeg erklærer, at jeg særlig kan tale i Tilslutning til det ærede Medlem, som er Ordfører for Skattelovene her i Salen, maa jeg dog gøre en Undtagelse. Det ærede Medlem erklærede, at han var glad ved, at vi nu vare komne til en forsvarlig og rimelig Overgangstid med Hensyn til den trinvisse Indførelse af Ejendomsskylden, men jeg kan ikke indrømme, hverken at det er en absolut forsvarlig eller en rimelig Overgangstid, vi her faa. Jeg synes, at om vi havde faaet en betydelig kortere Overgangstid, havde vi i Almindelighed været bedre tjente dermed. Det bliver nu en Overgangstid saa lang, at de færreste, der sidde her i Salen, ville opleve at se de nu bestaaende Skatter helt afskrevne og Ejendomsskyld indført i Stedet. Der er vel nogle her i Landet, der ere saa unge, og deriblandt ere forhaa-

bentlig adskillige Medlemmer her, at de opleve det, men det bliver sikkert ikke mange af os. Jeg mener, at en Overgangstid, som vi alle kunde have set tilendebragt, ikke vilde have været for kort. Men naar jeg har gjort denne Undtagelse, kan jeg i øvrigt tiltræde i hvert Fald det meste af, hvad Ordføreren udtalte.

At man er gaaet over til Beskatning af Aktieselskaber ogsaa til Staten paa Forslaget om Formue- og Indtægtsskat til Staten, kan jeg kun give min fulde Billigelse, og at man er gaaet til at fritage Besætning og Inventar for Paaligning af Ejendomsskyld, har jeg allerede sagt har mit fulde Bifald. Alt i alt kan jeg altsaa sige om Formue- og Indtægtsskat til Staten og om Ejendomsskyld, at de i det hele og store have min fulde Tilslutning. Derfor kan jeg saa meget hellere tilraade, at man nu, naar vi komme til den endelige Afstemning, stemme for dem.

Derimod i Forslaget om en Ændring i den kommunale Beskatning er der Ting, som jeg meget kunde have ønsket vare blevne anderledes. Det første, jeg skal nævne, er Skattevedtægterne. Jeg tror, at vi inden ret længe her i Tinget ville komme til Erkendelse af, at disse Vedtægter burde i et og andet være anderledes. Jeg mener, at naar de en Gang blive gennemførte, ville de ikke give det fornødne Spillerum, saa at man i det hele og store vil føle sig tilfreds med dem. Naa, skulde det være saa, haaber jeg, man her i Tinget vil have et villigt Øre over for de Klager, der ude fra Landet ville fremkomme, og at det villige Øre maa give sig Udslag i, at man foretager Ændringer i disse Skattevedtægter. Der er derimod andre Ting i dette Forslag, som efter min Mening i meget ville bøde paa, hvad man ellers her kan have at anke over. Jeg tænker dermed paa Skatten paa Aktieselskaber, Kommanditselskaber til Kommunerne og den Slags Ting, som Kommunerne omkring i Landet, ikke mindst Købstadkommunerne, i lang Tid have ønsket, og ligeledes tænker jeg paa Skat til Næringskommunen fra dem, der ikke bo i den Kommune, hvor de have deres Næring eller store Dele af deres Næring. I det hele taget, at dette Spørgsmaal om den mellemkommunale Beskatning, hvis Løsning vel, kan man sige, i mere end en Menneskealder har været ønsket fra Købstadkommunernes Side, nu faar sin Løsning, er jo i Stand til at bøde paa adskillige af de Mangler, der ellers kunne være i Forslaget. Tilskuddet fra Stats-